

• Шоир Ҳусниддин ШАРИПОВ— 60 ёшда

ТУПРОҚҚА ҚАСИДА

Будан бир неча йил
илгари Ҳусниддин Шарипов билан Москвага бирга
учиши түрге келди. Үч
саатлик парвоз давомида
адабиёт түрғисиде, шонр
ва өзүнчиларнинг адаби-
ёттаги умри түрғисида
мириқиб фикрларни ол-
дик. Сұхбат мавзуз Ҳус-
ниддининг ўзига келип
тақалғанды, мен унинг сўнг-
ги ногларда бир соустла-
шик колганинг сабабларини
билимчи бўлдим. Шундай
у «Халқ тобига етмаган,
анча-мунча ишни бор», деб
бир янги шеърни ўқиди.
Уша кезаларда ўтири пуб-
листикин шеърлар адаби-
ёт оламида пайдо бўлиши
билан бонг сингари жарнан-
лаб, ҳамманинг дикрат-
эътиборини жаҳридай ас-
римиз ва машиналарни ҳай-
тизимизнинг турли масала-
ларига қарашмода эди.
Ҳусниддининг ҳозиргина
ўқиган шеъри ҳам шу
руҳдаги душпидуруст, бу-
гун элтиб берса, эргага
матбуот юзини кўрши
аник бўлган асарлардан
эди. Лекин шонр шугун
қарамай, ўша шеърни ора-
дан иккичи йил утгандан
кейинингни бир со сайдан
бериб ёзган килди.

80—70-йилларда қайнаб
ижод қилган, кетма-кет
достонлар, датто «Бир са-
вол» шеърий романни
ёзин ташлаған, шеър
ёзин бўзининг моксицидек
бўлиб колган шонр энди
камолот босқичига кири,
ҳар бир шеърий фарзанди-

ни ювоб-тараб, ўстириб,
қадди-комати ва ақли-хуши
расо бўлғандан кейингина
халқка кўрсатадиган бўлиб
колтан экан. Бу, шак-шуб-
тадиганида, мен унинг сўнг-
ги ногларда бир соустла-
шик колганинг сабабларини
билимчи бўлдим. Шундай
у «Халқ тобига етмаган,
анча-мунча ишни бор», деб
бир янги шеърни ўқиди.
Уша кезаларда ўтири пуб-
листикин шеърлар адаби-
ёт оламида пайдо бўлиши
билан бонг сингари жарнан-
лаб, ҳамманинг дикрат-
эътиборини жаҳридай ас-
римиз ва машиналарни ҳай-
тизимизнинг турли масала-
ларига қарашмода эди.
Ҳусниддининг ҳозиргина
ўқиган шеъри ҳам шу
руҳдаги душпидуруст, бу-
гун элтиб берса, эргага
матбуот юзини кўрши
аник бўлган асарлардан
эди. Лекин шонр шугун
қарамай, ўша шеърни ора-
дан иккичи йил утгандан
кейинингни бир со сайдан
бериб ёзган килди.

Шу маънода, она замин
билан чамбара боғлиқ
маъносида Ҳусниддин
Шарипов шеърларни менга
Миртемир ижодини эслата-
ди. Ҳусниддин праттав

мир, Шайхзода ва Шук-
руло, Зулфия ва Асад-
Мухтор сингари ўша
найтда ёниб ижод қилган
шонрлар қаршида, улар
билин кечган гойлонга
мушонрада ўзини ўйкоти
қўйдади. Аксинича, у бу
улкан шонрларга мансуб
фазилатлар билан ҳам
тўйинлар, ўзи гувох бўлган
гаройиб, машақатли, су-
роили замон ҳақида, за-
мандонларни ҳақида терсан
фирқа юртадиган ва бу
фирқ-ўйларни шеърий
сатрларга устаси билан
жойладиган бўлди. Шу
тарзда ўнинг йигирмадан
зийд ўнчини китоблари
майдонга келди. Шоир бу асари-
да анъяннадин достон жан-
рининг сюжет курилмаси-
дан мутлақо воз кечиб, ўз
қархмонини кутилаган
иутдан турбиф тасвир-
лайди. Шонрга иттифоқ
ўйла ҳамроҳ бўлиб кол-
ган ҳамришоқлар Соти-
вонда ўзбек шеърнинг Эркин
Воҳидов билан Абдулла
Ориповнинг пайдо бўли-
шига кетибни ҳозирлайди;
Миртемир, Зулфия, Асад-
Мухтор, каби шонрлар ҳа-
тизимизнинг ажойиб
фазилатларин, антика са-
жисини, ўзига хос инсоний
табнатини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Сотвондилар эса атокли
шонр ижодига Норбуви,
Тошибу, Патти каби ҳалқона
характерларини «адабий»
фарзандларни ё укалари бў-
либ тувлоди мега.

Ҳусниддин Тошкентга
кучин келгунига қадар
«Нижол» номли илк шеъ-
рий тўпламини нашр эт-
гани, бир неча ҳароратли
ва илтиг тўк шеърларни
билин адабий шинаванди-
ларининг динцият-этъобири-
ни қозониган эди. Лекин
Воҳидов билан иносининг
Миртемир, Зулфия, Асад-
Мухтор, каби шонрлар ҳа-
тизимизнинг ажойиб
фазилатларин, антика са-
жисини, ўзига хос инсоний
табнатини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин Шариповнинг бадий
тафакури ва ижодий дин-
азони — мавзулар кўла-
ми кенгайб, шеърий ис-
теводи эса ҳарханда мун-
шонрада ўзини ўйкоти
қўйдади.

Чамаси, бу тилга олинган
асарлар орасида «Сотвон-
дидан салом» достони
алоҳида кимматга эга.

Унинг ҳаммити факат ба-
дий жозибаси ва ҳалқона
нафаси биланга эмас.

Балки ўйларда достони
жоннига ўзини ўйкоти
қўйдади.

Ҳусниддин шонрларни
билин адабий шинаванди-
ларини ташинувдан ке-
чида. У катта адабий ҳа-
ётга кириб келар экан, ўз-
бек адабийнинг ана шу
«олтин фасли» да ўйлаб
шонрларидан таш-

Гофур Гулом ва Мирте-

ки, «Кўёшга ошиқман»,
«Изма-за», «Шонр ҳақида»,
«Сотвондидан салом», «Иш-
моқ керак», «Бирлашган
ўзар» каби достонларини
яратди. Бир неча пъесалар
ёди. Бу асарлар Ҳуснид-
дин